

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

30. An excommunicatus nominatim, vel suspensu possit in articulo mortis ministrare infirmo Sacramentum Extremæ-Vnctionis? Et quid tamens si ægrotus confessus fuerit? Ex part. 5. tr. 3. res. 81. p. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

tale incurreret, quod etiam docuit Valentia tom. 4. disp. 8. q. 2. punct. 1. Sed amicitissimus Andreas Vi-
thorellus in Append. ad Possuin. de officio Parochi. c. 9. putat contrarium quoad excommunicationem, nam Clement. loquitur tantum de Religiosis, & pœ-
næ sunt restringendæ.

RESOL. XXX.

An excommunicatus nominatim, vel suspensus possit in articulo mortis ministrare infirmo Sacramentum Extremæ-Vnctionis?
Et quid tamen si egrotus confessus fuerit? Ex part. 5. tr. 3. Ref. 81.

§. 1. Censet Suar. in 3. part. tom. 8. disp. 44. scilicet. 2. num. 6. excommunicatum non posse, posse vero suspensum, quia hæc censura non priuat acta Ordinis. Verum id videtur, pace viri docti, minus solidè dictum, quia vel suspensio est totalis, quam communi iudicio constat prohibere etiam exercitium ordinis, vel est partialis ab officio, vel ordine, quo casu etiam prohibet functionem Ordinis, & administrationem Sacramentorum, vel est tantum à beneficio, vel iurisdictione, & eo casu etiam nominatim suspensus potest Sacramentum ministrare, quia suspensio à iurisdictione solum prohibet actus, qui sunt intrinsecè actus iurisdictionis, vt excommunicare, non vero qui sunt actus solius Ordinis, quamvis requirent in Pastore iurisdictionem vt licitè exerceantur. Itaque respondeo quo casu suspensus ab Ordine potest hoc Sacramentum ministrare, posse etiam excommunicatum; vnde dico si Sacramentum sit infirmo ad salutem extremè necessarium, iuxta modum superiori dubio positum, desitque copia alterius Sacerdotis, posse, imò debere Pastorem nominatim excommunicatum, vel suspensum ministrare, neque eo casu rigorem Ecclesiasticæ censuræ habere locum cum ea, quæ pro disciplina Ecclesiastica sunt instituta, non debeant vergerè in apertum detrimentum animarum. Et hæc omnia docet Ioannes Præpositus in 3. part. quest. vnic. de sacram. Extremæ-Vnctionis dub. 6. num. 144. qui etiam in eodem loco putat hanc doctrinam esse fortè veriorè, etiam si hoc Sacramentum non esset ad salutem infirmi necessarium, quia videlicet fuerit confessus, nam licet in tali casu non sit ad salutem necessarium, est tamen maximè vtile, & conduens ad remissionem venialium, & ad robur contra diabolicos insultus maximè necessarium: ergo Ecclesia, quæ propter longè inferiorè utilitatè permitit commercium cum nominatim excommunicato, non censetur in nostro casu illud prohibere, & proinde licet Pastori in fauorem alterius Sacramentum ministrare. Nota tamen quòd contrariam sententiam tenet cum Suarez, Ochagavia de Sacram. Extremæ-Vnctionis quest. 10. num. 3. Sed tu ne deseras sententiam Præpositi.

RESOL. XXXI.

An in articulo mortis aliquando sit ministranda Extremæ-Vnctio ab excommunicato denunciato, & hoc etiam tempore interditi?
Et quid, si saltem aliud Sacramentum non sit possibile ministrari? Ex part. 5. tr. 3. Ref. 89.

§. 1. Negatiuam sententiam docet ex Suarez. Vilalobos in summa, tom. 1. tract. 10. diff. 6. num. 6. vbi sic ait. [Ha sc de adactrix, que el Sacer-

dote que est descomulgado, no puede administrar este Sacramento por necesidad que aya del, segun sententia probable, que pues la Iglesia no permite que se de este Sacramento en tiempo de entredicho; lo mismo parece se ha de dezir en este caso, y por el configuiente que el enfermo no le puede recibir del descomulgado.] Sic ille, cui adde Fillucium tom. 1. tr. 3. c. 5. n. 97. Sed ego contrariam sententiam teneo cum Trullenck in expos. Bullæ Cruc. lib. 1. §. 3. dub. 7. n. 2. qui ait: In articulo mortis, quando aliud sacramentum non est possibile, non est improbableè posse ministrari Extremæ-Vnctionem, etiam ab excommunicato denunciato, & tempore interditi, quia tunc videtur habere locum sacramenti Pœnitentiæ, & potest facere de attrito contritum. Quòd possit in eo casu à denunciato ministrari, docent Coninck 3. part. q. 64. art. 6. dub. 2. n. 48. & Auila de censur. 2. part. c. 6. disp. 3. dub. 3. concl. 4. Si enim à denunciato potest tunc ministrari, poterit etiam tempore interditi, in quo potest pœnitentia, cuius locum in eo casu Extremæ-Vnctio tenere videtur, v. g. si postquam offendit signa contritionis, amisit vsum rationis, ob idque non potest confiteri, & iamiam moritur, videtur tunc posse illi etiam tempore interditi ministrare Extremam-Vnctionem, quia tunc locum pœnitentiæ habere censetur. Ita Trullenck vbi si præ. 7. q. 1. dub. 3. n. 64. & Ludouicus de San Iuan quasi. vnic. art. 1. de sacram. Extremæ-Vnctio diff. 1. vbi docet tempore interditi non esse ministrandam moribundo sacram Vnctionem. [Porque este Sacramento in ningun acontecimiento es Sacramento de necesidad, ni ay precepto diuino, ni Ecclesiastico de recibible, luego la prohibicion de la Iglesia se estiende à estos.] Sed tu ne deseras in casu contingenti tenere sententiam affirmatiuam.

Sup. hac. & seq. difficult. p. o tempore interditi in duabus Ref. seqq. & lege etiam §§. annot. seq. &c.

Sup. hoc in tom. 3. tr. 11. Ref. 2. §. De suscepiore, & seqq. & lege etiam Ref. not. præteritæ.

RESOL. XXXII.

An tempore interditi possit moribundo conferri Extremæ-Vnctio quando non potest recipere Sacramentum Pœnitentiæ?
Et an in dicto casu possit hoc Sacramentum ministrari ab excommunicato, & etiam denunciato Ministro?
Ex part. 5. tr. 10. Ref. 78. aliàs 77.

§. 1. Casus est curiosus, & affirmatiuè respondeo. Puto igitur in articulo mortis quando aliud sacramentum non est possibile, non est improbableè posse ministrari Extremam-Vnctionem, etiam ab excommunicato denunciato, & tempore interditi, quia tunc videtur habere locum sacramentum Pœnitentiæ, & potest facere de attrito contritum. Quòd possit in eo casu à denunciato ministrari docent Coninck 3. p. q. 64. art. 6. dub. 2. n. 48. & Auila de cens. 2. p. c. 6. disp. 3. dub. 3. concl. 4. Si enim à denunciato potest tunc ministrari, poterit etiam tempore interditi in quo potest pœnitentia, cuius locum eo in casu Vnctio Extrema tenere videtur, v. g. si postquam offendit signa contritionis, amisit vsum rationis, ob idque non potest confiteri, etiam iam moritur, videtur tunc posse illi etiam tempore interditi ministrare Extremam-Vnctionem, quia tunc locum pœnitentiæ habere censetur. Ita docet Trullenck in Bulla Cruc. lib. 1. §. 3. dub. 7. numero 2.

Sup. hoc in Ref. præterita. paulo post interdict. & verif. In articulo mortis, & in Resol. seq. & in 10. 3. tract. 1. ex Ref. 2. lege etiam doctrinam à §. De suscepiore, & seqq. & pro excommunicato & denunciato Ministro cõ. tento in hoc textu in principio Ref. 1. huius annot. & in aliis eius primæ ant. not.

RESOL. XXXIII.

An moribundo sensu carens sit vngendus tempore interditi?

